

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Česa nam treba?

V eni zadnjih številčk Vašega cenjenega lista je bil tiskan uvodni članek, ki se je dotaknil naše najhujše rane. Ne moremo in tudi ne smemo tajiti, da prihajajo za avstrijske Slovence in posebej še za nas Slovence časi, ko bomo čutili brezversko-nemškutarski pritisk v najhujši meri. Mi tukaj na meji čutimo že zdaj, da brije z Dunaja čisto druga sapa. Vsi vidimo predobro, da pritiska naš nasprotnik z vsakim dnem silneje, in vendar smo skoro popolnoma nepripravljeni za te napade. Nam mehkim, prepohlevnim in preponižnim Slovencem manjka najimunitnejša lastnost in to je organizacija. Kaj pa pomeni ta beseda? - Skupno, složno delovanje, z vednim pogledom na tisto, kar hočemo doseči; vedno napredovanje, korak za korakom, posluževanje vseh mogočih postavnih pripomočkov, združeno z jekleno, neomahljivo voljo: vse to skupaj je organizacija. Naš nasprotniki vladajo še nam zmeraj po trgih in mestih, čeravno jih je samo peščica ter tu in tam vidimo, da ni napredka. Tako so nam zadnje volitve v Ormoški občinski odbor pokazale, da še nismo tam, kjer bi morali že biti. Okolice trgov in mest so še dosti, dosti premalo prebujene in zavedne. Največ je pač krivo temu to, da se ne deluje korakoma, marveč da se deluje samo nekoliko tednov pred volitvami.

Po moji sodbi deluje najbolje čitanje političkih časopisov na probujenje. In ravno v tej zadevi storijo največkrat narodnjaki premalo. Napraviti bi si morali imenik vseh premožniših posestnikov celega okraja; potem pa bi morali jih nagovarjati in jih navduševati, da si naroči vsak potrebnih časopisov. Ker prosti mož navadno ne vé, kako in kje se naroči, morali bi pomagati v tej zadevi narodnjaki. Druga stopinja je, da se vzbudi veselje do čitanja ali branja. To se najlažje doseže, ako najde naročnik večkrat kak zanimiv dopis iz svojega okraja. Časopisje deluje po časi, a globoko in

gotovo. — Po vsem spodnjem Štajerskem bi ne smelo biti župnije, kjer bi ne bilo vsaj enega bralnega društva. Jaz govorim iz mnogoletne skušnje. Bralno društvo, ako vlada pri njem najnatančniji red, deluje čudovito na probudo naroda. Po nedeljah je čas čitanja. Po sv. maši ali po večernicah gredó v šolsko sobo, kjer so časopisi razdeljeni. Kako veselo je pač gledati, s kakim zanimanjem vsak čita in čita. Potem se zopet skupno pogovarjajo, opozarjajo se na to in ono reč, učijo se in se navdušujejo. Čisto druge resnobiše misli rodijo se takim bralcem. Namesto, da bi šel v krčmo pijančevati in zapravljati, sedi zamišljen pri časopisu, ki mu postaja od dne do dne ljubši prijatelj. Jaz vem za eno župnijo, kjer je bilo toliko pijančevanja, surovega obnašanja in tepenja, da je res bilo groza. Pred petimi leti se je ustanovilo tam bralno društvo. Kaka izprememba zdaj! Prej najhujši pretepalci sedijo zdaj doma po nedeljah ter čitajo časopise in knjige, katere si izposojujejo od društva. Zopet poznam jedno občino, v kateri je gospodoval in vladal zagrizen nemčur. Njemu se je vse pokoravalo, ker je znal nemški. Pred dvema letoma pa so tam osnovali bralno društvo. Zdaj v tisti občini o nemškutariji ni sluha ne duha.

Četrta stopinja bi bila ustanovljenje gasilnih društev. Že naše gospodarstvene razmere zahtevajo, da snujemo ta prekoristna društva. V njih pa še tiči nekaj družega. V gasilnih društvih mora biti brezpogojno ubogljivost in pokornost; v njih se goji v največji meri složno in edino delovanje.

Zadnja stopinja bi bila družba sv. Cirila in Metoda. Res, žalostno je, da ne spoznavamo še vsi, kakega pomena je to društvo. To vemo posebno mi na meji. To društvo je zdaj poleg družbe sv. Mohorja gotovo najimunitnejše. Njegova naloga je, da reši naše slovenske otročiče ponemčujočega žrela, da jih obvaruje in ohrani materi Sloveniji.

Narodnjaki mest in trgov, vzdramite se in idite

na delo najprej v okolico. Delujte korak za korakom, a dan za dnem brez ponehanja. Ne s prasko in kriko, ne s preveč bleskečimi in glasnimi veselici, marveč z mirnim, premišljenim, z ljubeznijo do naroda navdahnjenim delovanjem boste nekaj dosegli. Najtrša volja, jeklena pogumnost in vztrajnost in globoka resnoba velja; naj vas ne ustraši nehvaležnost sobratov, marveč krepki naj vas zavest, da ste zato iz naroda, da zopet narodu posvetite in žrtvujete svoje življenje! Metod.

Cerkvene zadeve.

Smrt in pogreb č. g. Franca Vrlič, župnika na Stranica.

(Dalje.)

Po pridigi služili so preč. g. nadžupnik slovesno mrtvaško sv. mašo, pri kateri sta asistirala Konjiška gg. kaplana. Pri altarju B. D. M. pa je bral tiho sv. mašo domači rojak g. Alojzij Arzenšek. Pri krsti v cerkvi smo zapeli pretresljivi »Libera«, težko krsto je vzdignilo šest čvrstih možev na svoje rame in med pevanjem psalma »Miserere« smo dospeli na pokopališče. Preč. g. nadžupnik so jamo blagoslovili, truplo rajnega gospoda župnika se je k večnemu počitku položilo, duhovniki pa so še enkrat rajnemu v slovo prisrčno zapeli: »Requiem aeternam dona ei Domine!«

Tako smo žalostno slovesnost na Stranica obhajali. H koncu naj še omenim nekaj iz življenja rajnega gospoda. Rodili so se dne 3. oktobra 1826 v Št. Roprtu v Slov. goricah. Gimnazijo so obiskovali v Mariboru in Gradcu, ter so se prav marljivo učili. V mašnika posvečeni so bili dne 20. oktobra 1849. leta. Kot kaplan so služili na štirih farah Sekovske škofije. L. 1859. so pristopili k Lavantinski škofiji, ter so bili kaplan pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, v Hočah, Jarenini in Lembahu; provizor pa pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, v Polenšaku, Svičini in na Stranica. L. 1866. so šli za župnika k Sv. Križu pri Mariboru. Bili so pa rahlega zdravja. Težavne Križevske župnije niso mogli dolgo oskrbovati. Že leta 1868. ostavili so faro, ter šli v začasni pokoj. Ko so malo okrevali, prišli so spomladi l. 1869. za provizorja na Stranice. Tukaj so za faro prosili, njo dobili in jo od dne 5. septembra l. 1869. kot župnik pridno in vestno oskrbovali.

Ko so se kot provizor na Stranice selili in skoz Konjice peljali, videl jih je neki uradnik c. kr. sodnije. Gospod so tedaj bajé jako slabo izgledali. Uradnik se je čudil bolehnemu gospodu in jim je prerokoval, rekoč: »Gospod na Stranica ne bo živel teden dnij, zrak je preoster«. Sodbo o njih iz ust tega »krivega preroka« so rajni gospod večkrat pripovedovali, a zraven so še pristavili: »On (uradnik) je umrl čez leta dni, a jaz še pa zdaj živim«. Zrak Straniški je g. Vrliču prav dobro storil. Na njihovem obrazu se je poznalo, da so bili zdravi. Posebno krepkega zdravja se ve, da niso bili — glas njihov je bil zmirom bolj slab in tih — pa nevarno bolani niso gori nikoli bili. Zavoljo zdravega in svežega zraka so Stranice vedno hvalili. Ko je pred nekimi leti njihov stričnik Janez na prsih nevarno zbolel, so ga k sebi vzeli in je pri njih okreval in ozdravel brez posebne zdravniške pomoči.

Zdaj pa k njihovi osebi in njihovem plodonosnemu delovanju! Rajni naš gospod so bili čist in plemenit značaj, skrben in vedno delaven gospodar in kot duhovnik prav ponižni, pobožni in vneti za sveto stvar. Bili so rajni čist in plemenit značaj. V njihovi družbi

je bilo tako prijetno. Nikoli se ni slišalo iz njihovih ust grdo obrekovanje ali opravljanje. In če jim je kdo v časih kaj takega pripovedoval, so bili na to tiho in so govor hitro na kaj družega obrnili, dobro vedoč, kar kraljevi pevec govori v 11. ps. 4. vrsti: »Gospod naj pokonča vse goljufne ustnice!« — V družbo posvetnih niso nikoli zahajali. Najraje so bili doma. Gotovo so imeli besede zveličanega Tomaža Kempčana pred očmi, kateri je rekel, da kolikorkrat je šel med ljudi, je zmirom slabši domov prihajal. — Govorili so prav malo, so bolj poslušali. Znan jim je bil pregovor: »Poslušati je zlato, govoriti pa srebro«.

Posebno znamenito v njihovem življenju je bilo to, da so bili tako zadovoljni z vsem, kar jim je božja milost naklonila. Nisi jih slišal nikoli godrnjati ali se pritoževati. Če je še kaj tako hudega zadela njihovo osebo n. pr. sitnosti z domačimi, s farmani, nenadna vest o smrti prijatelja itd., dozdevalo se mi je, da so imeli potrpežljivost in vdanost v voljo božjo, Jobu podobno. Takih neprijetnostij so se v trenutku otresli in so bili zopet dobre volje. In zdaj, ko so po mrtvoudu zadeti bili, misliš, da so se kisló držali? Kaj še! Veseli so bili ravno tako, kakor da bi se njim nič ne bilo zgodilo. Da, rajni gospod so bili vrl značaj, so bili mož po božji volji, mož, ki ne pozna zvijače. Na njih smo imeli prelep izgled vdanosti v voljo božjo, izgled potrpežljivosti, pohlevnosti. Zato so bili toliko ljubi duhovnikom, kakor tudi posvetnim prav po besedah sv. pisma: »Blagor pohlevnim, ker bodo zemljo posedli« (Mat. 5, 4) t. j. povsod mir vživali (sv. Kriz.) Kjer pa je mir, tam je tudi ljubezen.

Rajni gospod so bili pa tudi skrbni in vedno delavni gospodar. Zvečer so šli kmalu k počitku, zjutraj ob 3. ali 4. uri pa si že videl luč pri njih. Zgodaj vstajati je prvi in poglobitni pogoj dobrega gospodarja. Delo so deločevali sami. Šli so tudi sami na polje, so nadzorovali delavce in so jim tu pa tam tudi pokazali, kako se boljše eno ali drugo delo opravi. Gospodarske časnike so radi prebirali, da so se o potrebnem podučili. Če je bilo kaj novega priporočeno, so naročali in poskušali. Veliko veselje so imeli nad kmetijstvom. Zato so tudi prav pri cerkvi iz lastnega kupili lepo posestvo s hišo in gospodarskimi poslopji. Ker so pa bile stavbe že precej slabe, so hišo, kakor tudi hleve skoraj iz novega postavili. Na to svoje posestvo so radi zahajali. Kadar jih je pa kdo obiskal, so ga vedli s seboj, naj se ž njimi veseli nad lepim poslopjem. Živinorejo so izvrstno razumeli, ter so bili srečni pri nji. Bili so tudi umni sadjerec, vrtnar in bučelar. Skrbeli so tudi za to, naj bi cerkev imela kaj več dohodkov. V to svrho so kupili na ime cerkve vinograd s hišico, nekaj njiv in lep gozd. Preje cerkev ni nič imela, zdaj se vsaj nekaj dobi, da ima za največje potrebe. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Nekaj o češpljah.

(Konec.)

Sliva zahteva več redilnih snovij, kakor sadno drevje. Če te pomanjkujejo, treba je z gnojem pomoči. Kaj koristno je zalivanje s stanjšano gnojnico med poletjem. Tej je dobro pepela primešati. Ako zalivamo, je najbolje pod kapom skrajnih vej po 1 m. narazen po 30 cm. globoke luknje z lopato izkopati in v te gnojnice vlivati. Kaj dobro je jeseni zemljo okoli debla okopati ter z gnojem pokriti, ali tega pod kapom krone v brazde spraviti.

Julija in avgusta počno se vse nerodovite vejice v notranjem kroni izrezavati, kjer nima svitloba in zrak do njih dovolj pristopa.

Nobeno drevo pa ni za pomlajevanje krona tako hvaležno, kakor češplja ali sliva. Te sploh najraje le na mladem lesu rodé. Če toraj drevo že ostari, treba mu je veje v stari les prikrajšati. Navadno se prikrajšuje do ene tretjine dolgosti cele veje, to je pa sicer od razmer, od moči drevesa itd. jako odvisno. Razume se, da je pri tem tudi gledati, da dobi krona lepo obliko. Najbolji čas za pomlajevanje je jesen, ko je rast že ponehala, početkom oktobra. Vse rane je treba gladko izrezati in s tekočim katranom ali pa z mešanico ilovice in kravjeka zamazati.

Po takem pomlajenji nam bode — posebno če smo še jeseni ali pa še boljše, po leti s tekočim gnojem zalivali, — ostarelo drevo z novo močjo jelo odganjati in zopet dvojno roditi.

Čiščenje debla in vej mahú in starega lubada, kakor mazanje celega drevesa z apnom se ve, da kakor vsemu sadnemu drevju, tudi slivi jako prija. S tem se ne pomladi samo lubad, temuč tudi zatira drevesu in sadu škodljivi mrčes.

Pridelek krčita dva škodljivca. Iz živalstva je mali hrošec rilčkar, bakreno pozlačene barve in pa slivni vbadar (*Rhynchites cupreus*) velik malopridnež, kajti samica vbada mladi sadek do koščice ter vlaga po eno jajce, potem pa še pecelj nagloda, da mora sad odpasti. Proti temu jako škodljivemu gospodarenju si zamoremo pomoči s pridnim pobiranjem in vničevanjem odpadlih sliv, z okopavanjem zemlje pod drevesom na jesen, (ker tu prezimujejo ličinke in bube rilčkarja), kakor tudi če o hladnem in mirnem vremenu pod drevo rjuhe pogrnemo in po otrsani drevesa na te padle hrošče vničimo. Tudi škodljiva je gosenica metuljčka slivarice (*Tortrix pruniana*), ki požira listje sliv. Vničuje se z obiranjem zavitkov, katere napravlja z listjem.

Največ škode pa dela rastlinica, mala glivica, ki se *excusum deformans* imenuje in provzročuje rožičenje sliv. Ta neljuba prikazen je gotovo vsacemu posestniku češpljevega drevesa predobro znana. Večkrat je po cvetji sliv videti, toda kmalu postajajo nenormalno velike, gobaste, z nekako belo štopo prevlečene ter odpadajo. Slabe letine imamo večinoma tej glivici zahvaliti. Kako si pa pomoči? Ta gliva rodi seme (tros), ki povzročuje širjenje bolezni od drevesa do drevesa. Vsak naj bi toraj odpadle rožiče pridno pobiral ter vničeval, da to nadlogo nekoliko omeji. To pa še ni dovolje. Na sistem mestu, kjer je letos rožič visel, bode tudi v drugem letu sad obolel. Korenine te glivice namreč segajo v les, v mlade vejice, kjer prezimujejo in od koder v bodočem letu zopet v plod pridejo. Najbolji pripomoček proti temu je toraj prikrajšavanje mladik, rezanje v stari les in pa sežiganje vseh odrezkov. Želeti je, da bi se vsi gojitelji sliv tega dela lotili, ker le na ta način bi bilo mogoče se novim napadom tega hudega škodljivca obraniti. Ako primerjamo ono oskrbovanje, katero sliva zahteva, pri nas do sedaj običnim, ni se toraj čuditi, da nič ne rodi. Če tudi najboljše vrste sliv izbiramo ter jih slabo negujemo, dobivali bomo le vendar malo majhnega plodu, kateri osobito za sušenje nima ni eden tretji del one cene, kakor pa debeli, katerega zamoremo tudi na sicer slabih, toda dobro oskrbovanih vrstah tega koristnega sadnega plemena pridelovati. Sicer je mogoče, da v večih krajih tudi druge nepremeljive razmere kulturo te rastline zaprečujejo in ves trud pa dela vničijo. Toda predno se za izsekavanje odločimo, ne opustimo truda, poskusimo okopavati, gnojiti, staro drevje pomladiti, koreninice, izrastke odstranjevati, škodljivce vničevati in če tako še nič ne dosežemo, kar se zamore

pa še le v par letih določiti, potem še le pustimo sekiro gospodariti.

Ivan Belé.

Važno za konjerejce.

Lepe konje kupuje c. in kr. državno vojno ministerstvo na Štajarskem tako-le:

Dne 15. septembra v Žalci na glavnem trgu; 16. v Račah pred Bothejevo gostilno; 17. v Ormoži na glavnem trgu; 19. v Ljutomeru na glavnem trgu; 20. v Radgoni na živinskem sejmišči; 23. v Fürstenfeldu pred pivovarno in 24. v Feldbachu na glavnem trgu.

Na vseh teh krajih se vrši kupčija od 9. ure dopoldne. Kupijo se konji za konjike, topničarje, podčastnike in vprežni konji za topničarstvo. Konjiški in topničarski konji se kupijo, če so visoki najmanj 158 cm., vprežni konji pa, če so najmanj 161 cm. visoki. Konji manj, kakor štiri in več, kakor sedem let stari se ne vspremo. Cena bode poprek 250 gld. za konjiške in topničarske jezdne konje in 350 gld. za topničarske vprežne konje.

Za konjiške in topničarske ter podčastniške jezdne konje se zviša cena, ako so posebno dobri za jahanje, za 30% to je 75 gld.

Tako nam naznanja c. kr. konjerejsko društvo v Gradcu in mi radi objavimo to naznanilo, more biti ugodimo z njim komu izmed naših bralcev.

Sejmovi. Dne 2. septembra v Trnovicah v slov. goricah. Dne 3. septembra pri Šentilji v slov. gor., na Planini in v Račah. Dne 5. septembra v Mariboru, pri Sv. Lovrenci v Prišlinu, v Zibiki in v Zrečah. Dne 6. septembra pri Sv. Vidu za Ptujem in v Radgoni.

Dopisi.

Iz Sv. Lovrenca na kor. žel. (Cerkveno blagoslovljenje — primicija.) Prav vesel je bil za nas 7. dan avgusta. Velečastna farna, na prijaznem griču stoječa cerkev se je s fresko-slikami oplešala. Trije na novo lepo pozlačeni oltarji stopili so nam bliščeče pred oči, na stranskem oltarju se odlikuje nova podoba sv. Marije Lurške; v nje obrazu je izražena neka posebna nebeška milina. Vse to je pravi kras naše velike farne cerkve. Okoli pol devetih so se pripeljali vlč. g. dekan T. Rožanc, ter v navzočnosti mnogobrojnega ljudstva blagoslovili cerkev, tri oltarje, podobe Lurške Materne božje in dve novi banderi. Kdor začne celino orati, več velja od onega, kateri že rodovito polje obdeluje; tudi naša cerkev je bila celini podobna. Toda prečastiti, za lepoto hiše Božje vneti g. župnik in duh. svetovalec Jože Toporišič se tega kljuba svoje bolehnosti niso vstrašili in mi jim moramo iz srca hvaležni biti, da se niso zbali ne truda, ne skrbi, ki so pri takih napravah neizogibne. Če so imeli Latinci svoje Mecenate, imamo pa jih tudi mi, ki so mogočni podporniki bili naši cerkvi, vredni, da jih hvaležno pomnimo. Med njimi so prvi ve č. g. župnik, ki so odločili visokodušno pol tisoč v ta namen. Po sto goldinarjev so darovali gg. Kasal, Tscheligi (povodom zlate gostije v Št. Lovrencu), Bezjak, Ladinik in Kašner, več drugih posestnikov je doneslo lepe svote v znesku po 60, 50, 40, 30, 25 gld. itd. Slava č. g. župniku, vsa čast nekaterim tržanom in vrlim posestnikom! Žal, da imamo tudi nekatere, ki so popolnoma izostali, ter so s tem le svedočili, čegavega pokolenja so. Obhajala se je isti dan še druga imenitna svečanost, kakoršne tukaj stari ljudje komaj pomnijo: obhajala se je primicija. Č. g. Ivan Jodel so prvi darovali v prenovljeni cerkvi svojo prvo sv. mašo. Ob 10. uri podajo se č. g. novomašnik z asistenco, drugimi č.

gg. duhovniki in množico, katera se je pred farovžem zbrala v cerkev. Po končanem »Veni sancte Spiritus« stopijo vlč. g. dr. Mlakar na leco, ter v krepki besedi razlagajo pomen svečanosti. Ljudstvo je spremljalo z veliko pazljivostjo njih govor, ki je na vse poslušalce napravil globok utis. Po pridigi je sledila slovesna peta maša, pri kateri je streglo pet duhovnikov in več bogoslovcev. Ljudstva je toliko došlo, da je bila obširna cerkev premala za sprejem vseh navzočih, tako da jih je veliko moralo pod milim nebom slišati sv. mašo. Da, vesel dan je bil 7. avgust, nepozabljiv za vsakega, ki se je udeležil lepe slovesnosti. Posebno radosten za č. g. župnika, ki so bili »krušni oče« g. primicijantu. Glas vesti jim veli, da so delali in trpeli za čast hiše Božje ter ob enem postavili nadepolnega delavca v vinograd Gospodov. — Po cerkvenem opravilu je napravil občno priljubljeni, gostoljubni g. A. Brezočnik, p. d. Hojnik g. primicijantu v svoji zelo okusno z zelenjem, venci in napisi ozalšani hiši lepo gostijo. Darežljivi Hudokotčani so ga pri tem podjetju posebno zdatno podpirali. — Gostje so se vidno razveseljevali, vršile so se razne napolnice, kratkočasilo jih je krasno petje in mogočna strelba topičev je odmevala po lepem zelenem Pohorju. Vsem, ki so na ta ali drugi način kaj pripomogli, da se je vse tako izborno, veličastno obneslo, kličemo iz dna hvaležnega srca: Bog plati! pred vsem Hojnikovim, č. duhovščini, bližnji in dalnji, kakor vsem vrlim posestnikom. Bodi vam v trajni spomin!

Iz Rogatca. (Poziv.) Kedor bi šodil po spisih, priobčenih v raznih Slovincem nasprotnih listih, mislil bi, da se Bog ve, kako dobro godi nam Rogoškim Slovincem. Tako si mogel čitati pred ne ravno dolgim časom v »Tagespošti« jadikovanje nekega Nemca, češ, da nam se dovoljujejo vedno večje predpravice in se ve, da na škodo nemštva. A žal, da ni tako; ravno nasprotno so bile tukajšnje razmere za nas tako neugodne, kakor sicer malo kje. Mi smo spali, spali dolgo, trdno spanje. Toda zadnji čas izdramil je tudi nas mogočni glas matere Slave: sinovi na dan! Začeli smo se zavedati svoje težke naloge in marsikaterega Slovenca bo menda veselilo izvedeti, kako se sedaj trudimo popraviti, kar smo poprej zamudili. Z mnogim naporom presečilo se nam je navzlic velikim zaprekam, da smo si ustanovili »bralno in gospodarstveno društvo v Rogatci«, o čegar mogočnosti bi bil marsikdo še pred kratkim dvomil. A sedaj se razcvita in obrodi, ako Bog hoče in ako bomo tudi sami vestno delovali, mnogo sadú. Vsa čast torej onim gospodom, ki so si za društvo prizadevali. Vi pa, predragi kmetje, ki ste se koj od kraja za imenovano društvo tako navduševali, sedaj pokažite, da ste Slovenci, vneti za napredek in pristopite v velikem številu; saj je tako tudi upati, da se tukajšnje žalostne gospodarstvene razmere vsaj nekoliko izboljšajo. Slednjic še prosimo vse častite gospode Rogoške rojake — in teh je precejšnje število — podpirajte mlado društvo pošiljajoč mu tolikanj potrebnih knjig.

Iz Ljutomerske okolice. (Raznoterosti.) Po malem se tudi nam okoličanom odpirajo oči, da spoznavamo, kako veliko pokvarjenost zanašajo nemškutarji med naše slovensko ljudstvo. Posebno v našem trgu se šopirijo v poslednjem času tako, da mi okoličanje tega ne moremo več mirno gledati. Dobro smo videli, kako so se obnašali, ko so nas obiskali milostljivi knez in škof. Takrat so bile vse nemškutarske hiše zavešene; nobena ni zmogla niti najmanjšega kinča. Tako kažejo nemčurji svoje katoličanstvo! In taki brezverni ljudje hočejo imeti svojo nemško šolo! Vsak si zdaj lahko misli, v kakem duhu bodo v tej šoli vzrejevali nedolžno dečico. Pametnemu človeku ni treba vere! Tako pravijo nemškutarji. Groza mora človeka prevzeti,

ako pomisli, kaj bo iz takih otrok zrastlo, katerim ni bila vera podlaga vse vzgoje. Zdaj naj vsaki oči odpre, da vidi, kakšno sadje rodi med nami židovski in brezverski šulverein, kateremu so udje in podporniki vsi naši nemškutarji. In mi, katoliški Slovenci, v katerih živi in gori globoko katoliško mišljenje in prepričanje, mi zavedni Slovenci, ki ljubimo iz vsega srca svoj materinski jezik, katerega nam nemčurstvo hoče zatreti, mi še smo zmerom taki nespametni voleki, da podpiramo take nemškutarje, katerim mrzi vse, kar je katoliškega in slovenskega. Vrzimo enkrat že od sebe suženjsko pohlevnost in delajmo možato na to, da se iznebimo požrešnih pijavice! Čisto drugače pa je bilo, ko so prišli Radgonski Nemci semkaj. Takoj so okinčali svoje hrame ti-le gospodje: Maks Henigmann in Benjamin Huber, trgovca; Strasser in Šramel, krčmarja. Bolelo nas je, ko smo videli ta dan na hramu g. Matjaša Zemliča tudi bandera. Dozdaj smo mislili, da bo ta gospod ohranil ljubezen do slovenskega naroda, katerega sin je in da se ne bo dal vloviti v nevoljne nemčurske mreže. Daj Bog, da bi g. Zemlič vendar izprevidel, da se mu nemčurji samo zato ližejo, da ga lahko rabijo za svoje predrzne namene proti nam Slovincem.

(Konec prih.)

Iz Laške okolice. (Notar.) Tako tedaj, posili Nemci v Laškem trgu so zmagali: dobili so pristnega Nemca za c. kr. notarja. Dober jim bodi! Zdaj je pa na nas Slovincih Laške okolice, da jim to poplačamo in sicer tako-le: naši rodoljubi naj skrbijo, da se takoj v Laškem trgu naseli slovenski advokat. Mi slovenski kmetje in sploh Slovenci pa gremo lahko mimo trga in novega notarja. Bolje je iti v Celje k slovenskemu notarju, kakor pa našemu nasprotniku dajati zaslužka. Drage volje prepustimo trgu, da si z županom na čelu vzdrži nemškega notarja, mi pa damo zaslužka njim, ki imajo srce za naše blaginje, ne samo za naše žepe. Tako bode, mislim, prav na obe strani.

Od Kapele pri Radgoni. (Razno.) Želja nas vseh župljanov, da bi se po dolgih letih zopet pri redki svečanosti, namreč na dan podeljenja sv. birme veselili, se nam ni izpolnila. Vsled nalezljive bolezni, katera se je lotila naše šolske mladine, tedaj večine birmancev, se je nekoliko dni pred določenim dnevom vršitve sv. birme, namreč pred 5. julijem svečanost prepovedala. Posiedica te prepovedi je bila strašna razburjenost med ljudstvom, katero je že bilo v vsakem oziru pripravljeno za dan veselja, kakor tudi na sijajen sprejem milostljivega g. kneza in škofa, kateri so nas vsaj s tem počastili, da so obiskali naš prijazen hrib s prelepo cerkvico ter s tem skazali našima vrlima dušnima pastirjema in tedaj tudi vsem faranom neko posebno naklonjenost, na katero moramo ponosni biti. Na željo milostljivega g. kneza in škofa se ni priredil noben slavnosten sprejem, a na večer od 4. do 5. julija se je zbralo precej bližnjih prebivalcev, da priredijo svojemu višjemu pastirju vsaj nekoliko veselja. Zažgali so okoli cerkve krese in čez noč postavili od farovža do cerkve s cveticami in z venci okrašene smreke in črez cesto tik farovža krasen siavolok. Deležni smo bili o ti priložnosti vsaj tolikega veselja, da smo v naši sredini vendar videli milostljivega g. kneza in škofa in da smo jih v duhu izročili božjemu spremstvu in varstvu na še daljšem potovanju po naši dekaniji. Radost, katero smo dne 5. julija morali deloma pogrešati, se nam je vsaj nekoliko povrnila v nedeljo dne 7. avgusta. Ta dan so namreč v naši farni cerkvi preč. g. novomašnik A. Štrakelj darovali daritev prve sv. maše. Precejšnja množica ljudstva se je vdeležila te za našo faro tudi precej redke svečanosti. Iz domače in iz sosednih župnij je prišlo blizo 200 belo oblečenih in ovenčanih deklic, katero so

spremljale preč. g. novomašnika od farovža med okinčanimi smrekami v cerkvo. Plapolanje zastav na zvoniku in na farovžu in pok možnarjev je sosednim faranom naznanjalo, da za našo faro takrat ni bil navadni nedeljski praznik, ampak da se je obhajala vzvišena svečanost. Zahvaljevati se moramo za ta dan radosti in veselja našemu blagemu g. župniku, kateri so gosp. novomašniku ponudili svojo gostoljubno hišo ter s tem doprinesli žrtev vsem faranom v razveseljenje. Bodimo tudi hvaležni g. novomašniku, kateri so nas s prvo sv. mašo počastili in končno še izrekamo zahvalo vsem, kateri so se trudili pri okinčanju in posebno pa belo oblečenim deklicam, kaktere so nas s tako mnogobrojno udeležbo iznenadile.

Od Sv. Križa pri Slatini. (Zlata sv. maša.)

Kaj ne, dragi bralec, polstoletja so kaj redka, in redke, kakor ta, so svečanosti, kakor se je vršila pri nas dne 4. avgusta. Č. g. nadžupnik in duh. svetovalec Anton Fröhlich obhajali so petdesetletnico svojega duhovništva. Kadar se veseli gospodar, veseli se ž njim vsa hiša; tudi naša nadžupnija spremenila se je pri tej priliki v dom veselja in radosti in delale so se velike priprave, da se vredno obhaja ta dan. Celo tujci, Slatinski gostje, zanimali so se vidno za to kaj redko slovesnost. Naj le omenim, da so nadškof Črnogorski, Milinovič, škof Strossmayer, dr. Rački, dr. Smičiklas in mnogo srbskih rodbin osebno prišli častitat zlatomašniku. Zvečer 3. avgusta naznanjali so sosedom plamteči kresovi in pokanje topičev, kaj da se ima vršiti drugi dan. Sv. Križ je bil krasno okinčan. Farna cerkev in farovž bila sta razsvitljena od sto in sto lučic, vihrajoče zastave, krasni slavoloki in cele vrste z vencí ovitih smerek dičile so Sv. Križ. Pred stanovanjem zlatomašnika se je razleglo divno petje Šmarijskega moškega in domačega cecilijanskega pevskega zbora in pa Slatinska godba. Na stotine gostov in kmečkoga ljudstva se je zbralo pred farovžem, vsem se je bralo veselje z obraza in marsikateremu topilo se oko v solzah radosti. — Drugi dan obhajal se je, kolikor mogoče, še sijajniše. Ganljivo je bilo videti, kako so se vrstili gospodje duhovniki iz raznih škofij, da počastijo svojega duhovnega brata, kako so se vrstile različne družine, društva in zastopi, da se poklonijo svojemu dušnemu pastirju in dobrotniku. V imenu vseh župljanov pride osem županov častitemu gospodu srečo želet ter naznanit, da jih je osem občin za njih splošnje zasluge izvolilo častnim občanom. Radi bi jim podarili tudi darilo vseh župljanov — krasen kelih — ki se je pa nekoliko zakasnil, vendar pa je došel v splošnje veselje tisti dan. Pred farovžem se je zbrala šolska mladina, katera nagovori svojega velikega dobrotnika z ljubezni polnimi besedami in podari zlatomašniku šopek cvetlic v znamenje otroške udanosti. Tako smo se podali v cerkev, kjer se je že vse trlo ljudstva, zakaj ta dan pri nas ni bil delavnik, ampak praznik. Č. g. dekan J. Tombah podajali so nam mnogo zlatih naukov kot pridigar, potem pa so darovali zlatomašnik tisto daritev, katero so opravljali na ravno ta dan pred petdesetimi leti prvokrat. Cerkvno svečanost završili smo z zahvalno pesmijo, tistemu hvalo dajoč, ki je tako milostno ohranil toliko let dragega nam slavljencea. Res slovesen je bil ta dan, vsem nepozabljiv — pa daj Bog da bi čez 10 let bil še slovesniši — dan biserne maše!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Vodja »nemške levice«, dr. pl. Plener, je govoril uni dan v Hebu o razmerah, v katerih se na-

haja njegova stranka do vlade. Novega mož ni povedal, saj se zna, da je njegova stranka največja in ima zato največ močij do vladnega vozá, vendar pa se on vladi s svojo besedo ni prikupil, nemškimi nacijonalcem pa tudi ni povolji, da še vlada ni čisto v rokah liberalnih mož. No kar še ni, utegne pa čez noč nastati in potem bode veselje veliko v Izraelu. — Deželni zbori so sklicani na dne 9. septembra in trpi jim posvetovanje tje do oktobra; tedaj pa se snidete delegaciji, avstrijska in ogerska, tokrat v »glavnem in prestolnem mestu ogerskem«, v Budimpešti.

Štajarsko. V deželnem zboru v Gradci ste dve poslanski mesti prazni in ostanete obe tudi po novih volitvah v rokah nemških liberalcev. — Deželni odbor hvali oskrbovalna vsprejetišča ter opominja kmetovalce, naj ne dajo postopačem miloščine, ampak naj jim povejo, kje da dobijo, česar jim je treba — v bližnjem vsprejetišči. To je sicer dobro, ali vselej ne izda, ker so postopači včasih jako drzni, posebno na krajih, kjer ni c. kr. žandarjev blizo.

Koroško. Deželni glavar dr. Erwein je dobil kom-turski križec Franc-Jozefovega reda. Mož se je naveličal politike in misli odložiti svojo častno službo. — Kat. polit. društvo »Straža« je imelo v nedeljo javni shod na Golševem blizo Žihpolj. Govorili so najbolj o ljudski šoli in o vzboljšanju kmetijstva, vzlasti kar se tiče sadje-in živinoreje. Na shodu je bilo lepo število vrlih kmetovalcev.

Kranjsko. Sedaj je gotovo, da pojde deželni predsednik baron Winkler v pokoj ter je prošnjo za-nj že vložil. Naslednik mu bode neki vendar-le grof Chorinsky iz Gradca. — »Napredna stranka« v Ljubljani drži se, kakor je podoba, do konca zoper slov. katol. shod. To njej sicer ne bode v čast, vendar pa nje obnašanje vsaj po nekaj dela kvar shodu in dobro bode, če si slov. ljudstvo to zapomeni: v svojem času pride plačilo tudi za-njo — za te »dobre katolike«.

Primorsko. Slov. društvo »Sloga« vzdržuje v Gorici šolski vrtec in deklško šolo, a toliko denarja težko zmore, sicer pa tudi čemu le društvo? Ali ni mestna občina za to, da ustanovi in vzdrži ljudske šole, ki so v nje okrožji potrebne!

Tržaško. V Trstu ste uni dan počili dve petardi pri hiši ces. namestnika, toda zločinov niso ujeli: iredentovci so brz nevidljivi! — V mestu je bilo v 10 dneh 16 samomorov, po vrhu pa še je troje parov poskusilo priti iz sveta. Žalostno življenje!

Hrvaško. Banu Khuen-Hédervaryju poje se od Madjarov glasna hvala, da je ugnal Hrvate ter jih je sedaj že tudi v glavnem mestu, v Zagrebu vpognil v madjarski jarem. Kaj pa reče na zadnje hrv. ljudstvo k tej hvali?

Ogersko. Ludv. Kossuth obhaja te dni 90letnico svojo in Madjari se pripravljajo za to slovesnost, kakor da je Kossuth njih največji mož, celo mnogobrojna deputacija pojde k njemu, doli v itatijanski Turin. In vendar je Kossuth bil le strahopetni puntar!

Vunanje države.

Rim. Kakor se misli, je v Vatikanu, v poslopji, kjer prebivajo sv. oče Leon XIII. in kardinali Rimske cerkve, sploh veselje nad novim ministerstvom angleškim, ker je upanje, da postane za katoliško cerkvo boljše, posebno tudi na Irskem.

Italijansko. Vlada kralja Umberta obeta si veliko od vinotrštva, katero dobi poslej novo polje v avstrijskih deželah. In v resnici se je bati, da preplavi laško vino naše dežele, na škodo ceni domačega vina. Naša tolažba še je, da se ta kupčija more biti ne vzdrži dalje časa.

Francosko. Nasproti cerkvi Jezusovega Srca na Montmartre v Parizu sezida se neki »ljudska hiša«. Ta misel se je rodila v glavi socialistov in torej lahko vemo, da bode »ljudska hiša« le v zasramovanje katol. cerkve. Vlada ne brani tega, kako tudi, saj »vrana vrani ne izključe očij«! — V večih mestih se je prikazala kolera, more bite pa spametuje ljudi vsaj ta šiba božja.

Angleško. Novo ministerstvo je sestavljeno, toda njegovo delovanje še nam le pokaže, ali in kaj da je vredno. V prvi vrsti mora dati pravico irskim katolikom in pa delavcem sploh. Oboje je potrebno in gre skupaj. Tedaj počakajmo s sodbo svojo!

Nemško. V Hamburgu in v sosednih krajih že razsaja kolera. Iz teh krajev torej ne sme niti človek niti kako blago v druge kraje. — Pri armadi se snuje neka sprememba, na korist bode vojakom, ako pride do nje. Doslej mora vojak tri leta služiti cesarja, poslej pa bi le dve leti služil. Sprememba pa stane tudi denarja, računji se, da ga bode 19 milj. treba več, kakor doslej.

Rusko. Minister za vnanje zadeve je šel na Francosko, naj si okrepča zdravje svoje. Kdo pa mu nasleduje, ako on odstopi? Grof Šuvalov, doslej poslanik v nemškem Berlinu; če se to izgodi, potem se zbližate ruska in nemška država in vojske ne bode več iz lehka, tudi s Francosi ne.

Bolgarsko. V Plovdivu imajo večjo razstavo in pravi se, da hoče vlada v tem času izklicati Bolgarijo za neodvisno; doslej je namreč turski sultan še nekam gospodar čez njo. Nam se ne zdi, da je minister Stambulov toliko drzen, da strmoglavi svojo domovino v tako nevarnost, kakor je za-njo gotova, ako se izkličje za neodvisno.

Srbsko. Vladar Ristič je v škripcih, ker njegovo ministerstvo ne more za-se dobiti v skupščini večine, tudi pri novih volitvah ni upanja za to, za liberalno večino. Zato se trdi celo, da ni več dolga pot do ustaje. To bi bilo jako žalostno in na vse strani mlademu kralju na škodo.

Tursko. Iz Turčije izve se le malo, še celo o koleri je vse tiho; da bi bila le tudi ona tiho t. j. pobrala se iz dežele!

Azija. V Afganistanu je prišlo do vojske med Rusijo in kanom te države. Le-ta je klical angleško vlado na pomaganje. Sicer pa je cela dežela v nemiru, deloma v punktu.

Amerika. Razstava v Chicagu ne bode odprta ob nedeljah. Kako je pa pri nas? Ravno o nedeljah vre največ ljudij v razstave in je sploh nedelja kakor navlaš za veselice. Amerika je torej v tem veliko na boljsem.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Poleg studenca je slavno Marijino drevo, kjer je Marija rada počivala, meni pa ni bilo dano pokoja, ker mnogo je še danes pregledati in dan se je že nagnil. Drevo, smokva sykomora, koje sadje na deblu raste, je prastaro in daleč na okolu se razpenja močno vejevje. Last je cesarice Eugenije, soproge Napoleona III., kojoj ga je kedive Izmail o priliki odprtja sueškega kanala osobno v dar podelil, in je jako zanemarjeno. Deblo in veje so polne z imeni tujcev v les vrezanimi. Ta neumnost me je razkačila. Tako se mora drevo ugonobiti, če vsak.....

Na urnih oslicah na kolodvor se vračajoči ogle-

damo si še tiče štruce — zadnja znamenitost današnjega dneva — zavod za umetno vzgojo štrucev. Vstopnina za osobje je dva šilinga (1 fl. 20 kr.) in celi zavod last nekega angleškega bogataša. Sredi velikega dvora je nizko poslopje, kjer se v umetnih predalih valijo štrucinca jajca. Treba jim je 45 dnij pri 40° R. toplote in teme. Sicer se zvalijo tudi same v žgečem pesku puščave. V polukrogu pa se vrsti brezstresna štalica za štalico, kjer so zaprti štruci razne starosti v malih trumah do 15 let. Mladi tridnevni so veliki ko naše kokoši in jako prijetne živalice. Če pa odraslega štruca pogledaš na njegovih dolgih nogah, potem rad verjameš, da leti hitreje, ko konj, ker je tolik, da bi mu največi mož komaj z brado na hrbet segnil, vrat do glave pa je še čez meter visok. Žival je divja in zelo močno s kljunom vdari, radi tega je treba dobro paziti, da te prek ograje ne dosegne. Čeravno se je s prva vstopnina vsem previsoka zdela, so koncem bili vendar vsi zadovoljni, da so si ogledali ta zanimiv zavod sredi puščave.

Solnce se bliža zatonu, tudi mene vlak nese nazaj v Kairo k počitku. Strašno sem vpehan! To je pa tudi pot — z vrha piramid v libiški puščavi čez Nilovo polje v Matarije arabske puščave!

IX. Na Kahiranskem gradu v alabastrovi moskeji.

Deveta ura istega večera se je že približala, čas zaželenega počitka. Vročina dneva 45° R. v spomladi spremenila se je v prijeten hlad in lahki vetriči raznašali so čudovite vonjave južnih cvetov po vrtu hotela »de Nil«. Znanci od Rajne me najdejo tu zamišljenega in me povabijo z njimi iti, na vozu je še ravno prostor za enega človeka. Kam? Danes 28. marcija je dan smrti Mehmed Alija, ki je pokopan v nam že znani alabastrovi moskiji na gradu. Tam je nocej velika slavnost.

Take prilžnosti zamuditi pač ni mogoče. Urno, le urno na grad! Ravno smo še prav prišli. Brez števila krasnih kočij je že na prostorji pred moskijo, neštete množice ljudstva odhajajo in prihajajo. Sezuli smo obuvala in jih v rokah nosili. Z onim obuvalom, ki hodiš po cesti, ne smeš v moskijo nikjer. Če si ne prineseš posebnih, hodi bos! Ravno sem stopil v veličastno lepo razsvetljeno veliko svetišče. Tam pred mihrab-om je stal kralj ali kedive. Veličastna tišina! Iman je stal na vzvišenem mestu in mu prebral stiro od vnebovzetja preroka. Potem poklekne kralj, poljubi tlak in odide. Moskeja je polna ljudstva. Divji trušč nastane. Drviši se postavljajo v vrste k molitvi.

To je bilo strašno! Hudi duh sam le zamore človeka v take zmote zapeljati. Kako je cela mohamedanska vera posnemanje judovske in kristjanske, je tudi očividno, da so nastali drviši po vzgledu naših redovnikov, ali Bog varnj, da bi te bogoljubne duše v resnici primerjali z drviši. Tudi drviš se posti, veliko posti, biča in križa, živi navadno neoženjen, vse posvetno, tudi denar zaničuje, ali kako je to častenje Boga!

Nekateri živijo samostansko skupaj, drugi beračijo, tretji barantajo ali si služijo živež z rokodelstvom, oni zopet se poslanjajo kot coperniki po ulicah — otrokom v zasmeh.

(Dalje prih.)

Smešnica »Kaj«, vpraša učitelj na skušnji učenca, »kaj si misliš pod mostom na verige?« »Vodo«, odvrne učenec naglo.

Razne stvari.

(Milostljivi knezoškof) so se v ponedeljek odpeljali na prvi slov. katol. shod v Ljubljani ter so

imeli v torek na 1. slovesnem shodu jako pomenljiv govor, kateri je mnogobrojnim poslušalcem segel globoko v srce, v sredo pa so služili v stolni cerkvi tiho sv. mašo za vdeležence katol. shoda.

(Slov. katol. shod.) Na 1. slov. katoliškem shodu v Ljubljani je bila vdeležba jako velika; iz peterih slov. škofij je prišlo veliko število čvrstih kmetov in rodoljubnih gospodov ter precej slov. gospá v belo Ljubljano in to mesto, že sicer prijazno, imelo je, blizo vse z banderi okrašeno, v teh dnevih še prijazniše lice; po večerih je bila tudi razsvetljava v ulicah, koder se prihaja na »stare strelišče«. V ponedeljek je bil zvečer osnovalni shod združenih odsekov, v torek pa potlej teh šestere odsekov posvetovanja. Zvečer je bil potem 1. in v sredo 2. in 3. slovesni shod, zvečer pa skupna večerja. Ves shod se je izvršil izredno lepo.

(Shod volilcev) skličje dr. Gregorec dne 11. septembra pri Malinedelji in poznejše nedelje še na Ptuji in Slatini.

(Zlata maša.) Pri Sv. Lenartu blizo Velike nedelje bodo dne 5. septembra tamošnji župnik vlč. gosp. Franc Toplak obhajali svojo zlato mašo.

(Pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu) predaval bode g. J. Bele o sadjereji in umnem gozdarstvu dne 4. septembra (na angeljsko nedeljo) ob 3. uri popoldne v gostilni »pri lovcu«.

(Na sv. Višarje) pelje posebni vlak znižane cene dne 5. septembra samo iz Ljubljane do Trbiža in sicer iz Ljubljane po dohodu Celjskega lokalnega vlaka, ob 9. uri 40 minutah dopoldne, ker je nepričakovano došlo prevažanje ogromnega števila vojakov z vojnih vaj. Iz Maribora čez Spodnji Dravograd v Trbiž pa pelje že naznanjeni posebni vlak znižane cene dne 26. septembra zjutraj, oni iz Pragerskega čez Ljubljano na Trbiž in sv. Višarje za letos odpade.

(Naznanilo o začetku šolskega leta 1892 do 1893.) Na deželni nižji gimnaziji v Ptuji vrši se napoved učencev za I. razred dne 16. septembra od 10. do 12. ure. Sprejemna skušnja začne se ob dveh. V ostale razrede se bodo sprejemali in upisovali učenci dne 17. septembra od 2. do 4. ure.

(Veselica v Ljutomeru.) Vsem našim rodoljubom v trgu in v okolici naznanjamo, da bo napravila naša čitalnica zelo mično veselico v nedeljo t. j. 4. septembra v gostilnici gospoda J. Vaupotiča. Začetek bo ob sedmih zvečer; vstopnina za osebo 20 kr., za obitelj 30 kr. Iz prijaznosti bodo sodelovali Cvenski tamburaši. Prijazno vabimo vse rodoljube v trgu samem, v bližnji in daljni okolici, ako jim je le količkaj mogoče, da se vdeležijo té lepe čitalniške veselice.

(Vabilo.) V nedeljo, dne 4. septembra popoldne ob 3. uri bode prvi občni zbor na novo ustanovljenega bralnega društva na Ponikvi v Podgoršekovi gostilni s sledečim vspešdom: 1. Pozdrav došlih gostov; 2. Poročilo začasnega odbora; 3. Volitev novega odbora; 4. Slavnostni govor; 5. Deklamacija; 6. Vsprejem novih udov; 7. Nasveti. Po zborovanji petje in prosta zabava. Posebna povabila se ne bodo razpošiljala. K obilni udeležbi uljudno vabi p. n. goste iz Šmarija, Št. Jurija in Celja Odbor.

(Nove zvonove) so dobili na Črešnjicah in je za-nje največ dala spošt. rodbina Jarneja Pristovnika. V zvonik so jih uno nedeljo potegnili in so vlč. g. Karol Gajšek, kn. šk. duhovni svetovalec in dekan na Dobrni, v tem lepe besede izpregovorili o pomenu zvonov v kršč. cerkvah.

(Sejem.) Prihodnji ponedeljek je v Mariboru živinski sejem in živina naj se razstavi takrat samo na sejmišči pri Mariji Magdaleni, ne pa tudi v mestu, na malem vojaškem vadišči.

(Konjska dirka) vrši se dne 11. septembra v Žalci. Na to vabijo se posestniki in prijatelji konj, katerim je na srci povzdiga te stroke kmetijstva v krasni Savinjski dolini. Načrt dirke pa objavimo v prihodnjem listu, ker nam je za to prišel prepozno v roke.

(Kolera.) Na povelje c. in kr. ministerstva za notranje zadeve je izšla pri A. Hölder-ju, knjigotržci na Dunaji, drobna knjižica: »Nauk o koleri in sredstvih zoper njo« ter se dobi ondi večja po 15 kr., manjša pa po kr. av. v.

(Nova pošta.) V Pletrovčah pri Celji ustanavlja se nova pošta za občine: Arja vas, Drešinja vas, Dobriša vas, Kasase, Sv. Križ, Liboje in Levec.

(Kopaljšča.) Na Slatini je bilo do dne 24. avgusta 2433, v Rimskih toplicah 1081 in v Krapinskih toplicah 2025 tujecev.

(Sv. misijon.) V Celji bode od dne 4. do 14. septembra v cerkvi Device Marije sv. misijon v nemški besedi. Govorita pa oo. Edvard Fischer in Karol Zehengruber, jezuita iz Steyra, vsak dan o 7½ dopoldne in ob 6. zvečer.

(Strel.) Na Velikem vrhu pri Rogatci je viničar Ivan Butolen streljal v torek, da »prežene nevihto«, toda strelivo pade mu na streho in v hipu je gorelo ter zgorelo njegovo stanovanje in vse gospodarsko poslopje.

(Zastavnicia.) Odkar imamo v Mariboru zastavnico, sliši se prav po gostem o kraji ur, obleke itd. in je čudno, da jo tatje vselej potegnejo proti Mariboru. Tudi tisti 19letni deček, ki je ukradel žagarju na Smolniku srebrno uro, popihal je s Pohorja v Maribor pa tudi v mestu je bilo pretekli teden troje ur ukradenih.

(Nesreče.) Uni torek popoldne je hotela gluha beračica M. Kotnik pri Hrastniku iti čez železnico, v tem pa je pridrdral vlak ter ji strl obe nogi. Prepeljali so jo v bolnišnico v Celje. — Isti dan je vtonil v Vrbskem jezeru c. kr. stotnik J. Scheff; kolo parnika, za katero se je bil prijel, odtrgalo mu je glavo. — Dan pozneje pa je bik na Pečniku glavo prebil posestniku Jožefu Pečnik, ko je prišel gledat svojo živino, ki se je na Planini pasla.

(Utopljenka.) Dne 29. julija so potegnili iz Negovskega ribnika Ano Zorko iz Coetinec, župnije Sv. Antona v slov. gor. Njo so že celi teden pogrešali doma; ker je bila na umu že dolgo časa bolna, je najbrž sama v vodo skočila.

(Toča) je bila zadnji petek pri Ptuji in po vshodnih Halozah in je naredila brezumno škodo po polji in goricah v Leskovci, v Zavrčah in pri Sv. Barbari.

(Požar.) V noči od četrta na petek je požgal J. Gršak, doma na Bobovi, hišo Martina Korena, posestnika v občini Sv. Petra pod Sv. Gorami. Na podstrešji spala je učenka M. Ljubič ter so jo rešili z veliko silo. Gršak je že »pod ključki« v Kozjem.

(Za društvo duhovnikov) so meseca avgusta vplačali čč. gg.: Potovšek Jožef 20 gld., Erjavec Peter (letn. plač. do l. 1893) 2 gld., Urek Andr. (letn. plačal do l. 1893) 2 gld., Planinšek Jak. 1 gld.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Janez Nep. Kunaj, župnik v Dobji, je dobil župnijo Sv. Marjete pri Rimskih toplicah. Prestavljeni pa so kaplanje čč. gg.: Anton Inkret od Nove cerkve za provizorja v Črešnjice, Karol Tribnik iz Teharj za kaplana k Novi cerkvi in Jože Potovšek iz Kozjega v Teharje; nastavita pa se č. g. Vinko Kolar, provizor pri Sv. Martinu v Rožni dolini, za kaplana ravno tam in novomašnik č. g. Valent. Vogrine za kaplana v Kozjem.

Loterijne številke.

Gradec 27. avgusta 1892: 90, 41, 87, 10, 12
Dunaj » » 63, 12, 65, 32, 19

Učenca, poštenih starišev, marljivega, dobrega računarja, veččega vsaj dobro slovenskega jezika, sprejme takoj **Julij Schmidt**, trgovec na **Pilštanju**. 1-2

Tovarna 14-15

J. Weipert & sin v Stockeravi

priporoča vsakovrstne lastne gospodarske najboljše in noveše stroje, kakor vitla, mlatilnice, rezalnice za sadje, stiskalnice, mline in vse rezervne dele itd. po celo nizki ceni. Plačilo na obroke. Potovalnih agentov ne pošiljamo in zavolj priročnosti je naša vzgledna zaloga pri gospodu **F. Pišekju v Hotinji vesi** (bei Kranichsfeld.) Stroji se pošljejo franko in 14 dni na poskušnjo. Ceniki zastonj.

Sesaljke

solidne izdelave za različne potrebe; pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje vodotočne cevi, sesaljke in spravo za kletarstvo, angleške cevi iz kovanege železa, cevi iz konopnine in gumija,

kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe in razne podobe, vretenice, ventile zaporne, pozračne ventile vsake vrste, poprijemače železne za razne cevi, spravo za kopališča, izljavnikove, kotlje za narejanje plina, varovalno orodje, posode za kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu naposled

blago iz lite kovnine in mednine po obrazcih

priporoča po najnižji ceni in s poročtvom za dobro robo

ALBERT SAMASSA

c. kr. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v

Ljubljani.

Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko. 6

Iščem uradnika,

ki ima že več prakse. Pevcem prednost.

Dr. J. Omulec,
odvetnik v Ormoži.

Služba organista in cerkovnika

se odda pri Materi Božji na **Kalobji do 15. septembra**. Več se izve pri cerkvenem predstojništvu. 2-3

Na prodaj so dobre orglje,

ki bi jako sodile ali v manjšo župnijsko cerkev ali pa v katero podružnico. — Več pové uredništvo „Slov. Gosp.“ 3-3

Služba cerkovnika (mežnarja) in orglalca pri Sv. Križu pri Mariboru se s tem razpisuje. Prosilci se naj osobno oglašé pri podpisnem cerkvenem predstojništvu.

Cerkveno predstojništvo pri Sv. Križu pri Mariboru, dne 29. avgusta 1892. 1-2

Svoji k svojim!

Slavnemu občinstvu in v prvi vrsti visokočastiti duhovščini se usojam naznaniti, da se je podpisani naselil v **koroških ulicah št. 20**, kot **pozlatar**. Uljudno se priporočam za vsa v mojo stroko spadajoča dela, katera bo odlikovala ne le finost in vestnost, temveč tudi nizka cena.

Alojzij Šket.

Specijalne tovarne za

SISALJKE TEHTNICE

vsake vrste.

za vse svrhe.

☛ žlebe v vsaki velikosti. ☛ 19—20

Commandit-Gesellschaft für Pumpen- und Maschinenfabrikation
W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse Nr. 14.

Zapisniki brezplačno in franko.

SCHUTZ - MARKE

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave** — ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudečih** štirivoglatih zavitkih **bratov Ölz** z varnostnimi markami: **podobo in ponvico**.

Ako se jej primeša nekoliko

17-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši in najizdatnejši** dostavek h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlč. g. župnika Kneippa edino pooblaščenata tovarna za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

Prodajalnica modnega, platnena, suknena in rokotvornega blaga

ALEKS. STARKEL

3 Poštne ulice. **Maribor ob Dr.** Poštne ulice 3.

Velika zaloga raznega blaga za žensko obleko.

Največja zaloga tkanine za suknje in hlače, domači in inozemski pridelek.

Vsakovrstno blago za talarje za čč. duhovščino, peruvien, toskin, razno blago za uniforme in obleke za gospé.

Prava tirolska raševina.

Velika zaloga rumburškega in creas-platna, platna za postelje v vsaki širokosti.

Damast in plahuta za mize, všivano platno.

Lastni pridelek domačega miznega platna, prtičev in obrisačev.

Zaloga vsakovrstnega šifona, tkanine za pohištvo, zagrinjalo, preproge itd.

☛ Po nizki ceni. ☛

6—16